

आनन्दाश्रमसंस्कृतग्रन्थावलिः ।

ग्रन्थाङ्कः

(७६)

दिगंबरानुचरविरचितार्थप्रकाशाख्यव्याख्यासमेताः

३. केनकठोपनिषदः

मूल्य-पञ्चाशत्पञ्चकाधिकरौप्येकमुद्रा (१-१००)

आनन्दाश्रमसंस्कृतग्रन्थावलिः ।

ग्रन्थाङ्कः

(७६)

दिगंबरानुचरविरचितार्थप्रकाशाख्यव्याख्यासमेताः

३. केनकठोपनिषदः

मूल्य-पञ्चाशत्पञ्चकाधिकरौप्येकमुद्रा (१-१००)

आनन्दाश्रमसंस्कृतग्रन्थावलिः ।

ग्रन्थाङ्कः

(७६)

दिगंबरानुचरविरचितार्थप्रकाशाख्यव्याख्यासमेताः

३. केनकठोपनिषदः

मूल्य-पञ्चाशत्पञ्चकाधिकरौप्येकमुद्रा (१-१००)

आनन्दाश्रमसंस्कृतग्रन्थावलिः ।

ग्रन्थाङ्कः

(७६)

दिगंबरानुचरविरचितार्थप्रकाशाख्यव्याख्यासमेताः

३. केनकठोपनिषदः

मूल्य-पञ्चाशत्पञ्चकाधिकरौप्येकमुद्रा (१-१००)

आनन्दाश्रमसंस्कृतग्रन्थावलिः ।

ग्रन्थाङ्कः

(७६)

दिगंबरानुचरविरचितार्थप्रकाशाख्यव्याख्यासमेताः

३. केनकठोपनिषदः

मूल्य-पञ्चाशत्पञ्चकाधिकरौप्येकमुद्रा (१-१००)

आनन्दाश्रमसंस्कृतग्रन्थावलिः ।

ग्रन्थाङ्कः

(७६)

दिगंबरानुचरविरचितार्थप्रकाशाख्यव्याख्यासमेताः

३. केनकठोपनिषदः

मूल्य-पञ्चाशत्पञ्चकाधिकरौप्येकमुद्रा (१-१००)

आनन्दाश्रमसंस्कृतग्रन्थावलिः ।

ग्रन्थाङ्कः

(७६)

दिगंबरानुचरविरचितार्थप्रकाशाख्यव्याख्यासमेताः

३. केनकठोपनिषदः

मूल्य-पञ्चाशत्पञ्चकाधिकरौप्येकमुद्रा (१-१००)

आनन्दाश्रमसंस्कृतग्रन्थावलिः ।

ग्रन्थाङ्कः

(७६)

दिगंबरानुचरविरचितार्थप्रकाशाख्यव्याख्यासमेताः

३. केनकठोपनिषदः

मूल्य-पञ्चाशत्पञ्चकाधिकरौप्येकमुद्रा (१-१००)

आनन्दाश्रमसंस्कृतग्रन्थावलिः ।

ग्रन्थाङ्कः

(७६)

दिगंबरानुचरविरचितार्थप्रकाशाख्यव्याख्यासमेताः

३. केनकठोपनिषदः

मूल्य—पञ्चाशत्पञ्चकाधिकरौप्येकमुद्रा (१-१००)

आनन्दाश्रमसंस्कृतग्रन्थावलिः ।

ग्रन्थाङ्कः

(७६)

दिगंबरानुचरविरचितार्थप्रकाशाख्यव्याख्यासमेताः

३. केनकठोपनिषदः

मूल्य-पञ्चाशत्पञ्चकाधिकरौप्येकमुद्रा (१-१००)

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, ' अणोरणीयान् ' इति व्यापकत्वेन च ' महतो महीयान् '
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, ' अणोरणीयान् ' इति व्यापकत्वेन च ' महतो महीयान् '
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, ' अणोरणीयान् ' इति व्यापकत्वेन च ' महतो महीयान् '
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, ' अणोरणीयान् ' इति व्यापकत्वेन च ' महतो महीयान् '
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, ' अणोरणीयान् ' इति व्यापकत्वेन च ' महतो महीयान् '
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, ' अणोरणीयान् ' इति व्यापकत्वेन च ' महतो महीयान् '
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, ' अणोरणीयान् ' इति व्यापकत्वेन च ' महतो महीयान् '
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, ' अणोरणीयान् ' इति व्यापकत्वेन च ' महतो महीयान् '
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, ' अणोरणीयान् ' इति व्यापकत्वेन च ' महतो महीयान् '
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

यत्सत्तारूपेण वर्तते न येन ज्ञातुमर्हं तत्सूक्ष्मत्वं केनोपमेयम् । अत एवो-
च्यते, 'अणोरणीयान्' इति व्यापकत्वेन च 'महतो महीयान्'
इत्यपि । अतस्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

व्यापकत्वेन व्याप्यप्रसङ्गाद्देवावाप्तिः स्यादत आह—

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ॥

तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यदेजति चलति तत्तदेव तस्यापृथक्सिद्धत्वात् । तन्नैजति यन्नैजति
स्थिरतरं तदपि तदेव । तद्दूरे यद्दूरे वर्तते तदपि तदेव । तदु तदेवान्तिके
यद्वन्तिके वर्तते तदपि तदेव । अन्तर्यामित्वेनान्यत्स्यात् । अस्य सर्वस्यो-
क्तस्यान्तर्यामित्वेनापि तदेव । बहिर्व्यापकत्वेन भिन्नं स्यात् । तदु
तदेवास्य सर्वस्य बाह्यतो बाह्यभागेऽपि । तस्मात्सर्वं खल्विदं ब्रह्मैवा-
स्तीति सत्यम् ॥ ५ ॥

यस्मादेवं तस्मात्—

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानु पश्यति ।

सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विचिकित्सति ॥ ६ ॥

यस्तु पुमानधिकारी सर्वाणि ब्रह्मादीनि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
तेषु च सर्वभूतेष्व्वात्मानमनुपश्यति । ततः स यथार्थदर्शी न विचिकित्सति
न विचिकित्सां संशयं प्राप्नोति । स क आत्मा कथं च तस्मिन्सर्वभूत-
दर्शनं सर्वभूतेषु चाऽऽत्मनः । आत्मत्वेन प्रतीयमानोऽप्ययं देहो नाऽऽत्मा
भवति वस्तुतो भूतपञ्चकात्मकत्वेन जडत्वाद्दृश्यत्वाच्च । तथा योऽस्या-
न्तःप्रज्ञानवान्द्रष्टा श्रोता मन्ता तत्त्वात्मकलिङ्गरूपः सोऽपि नाऽऽत्मा
मुख्यत्वेन तत्त्वानां वृत्तिरूपत्वाद्विलक्षणधर्मसाक्षित्वाच्च । तथा नाऽऽत्माऽ-
ज्ञानं कारणशरीरमपि स्वप्रकृतितमोगुणकार्यरूपत्वात् । तथा प्रज्ञानरूपं
महाकारणदेहमपि नाऽऽत्मा तदाश्रयस्वरूपत्वात् । देहचतुष्टयातीतत्वेन
स्वभावादवस्थाचतुष्टयाद्यतीतः । एवं सकार्यगुणनिरासेन यच्छेषं शुद्ध-
प्रकृतिरूपं गुणसाम्यभूतं ज्ञप्तिमात्रस्वरूपं तदपि नाऽऽत्मा भवति स्वगत-
भेदरूपत्वात् । यत्तस्याधिष्ठानं निरुपाधि शुद्धं बुद्धं निराकारं निर्वि-
कारं सर्वगतं परिपूर्णं सन्मात्रं शेषं तदेव वेदाचार्यात्मप्रत्ययेनाऽऽत्मरूपं
तत्त्वतः । तस्मिन्नात्मनि सत्तारूपे सर्वाणि भूतानि योऽनुपश्यति नाऽऽधे-

आनन्दाश्रमसंस्कृतग्रन्थावलिः ।

ग्रन्थाङ्कः

(७६)

दिगंबरानुचरविरचितार्थप्रकाशाख्यव्याख्यासमेताः

३. केनकठोपनिषदः

मूल्य-पञ्चाशत्पञ्चकाधिकरौप्येकमुद्रा (१-१००)

आनन्दाश्रमसंस्कृतग्रन्थावलिः ।

ग्रन्थाङ्कः

(७६)

दिगंबरानुचरविरचितार्थप्रकाशाख्यव्याख्यासमेताः

३. केनकठोपनिषदः

मूल्य—पञ्चाशत्पञ्चकाधिकरौप्येकमुद्रा (१-१००)

आनन्दाश्रमसंस्कृतग्रन्थावलिः ।

ग्रन्थाङ्कः

(७६)

दिगंबरानुचरविरचितार्थप्रकाशाख्यव्याख्यासमेताः

३. केनकठोपनिषदः

मूल्य—पञ्चाशत्पञ्चकाधिकरौप्येकमुद्रा (१-१००)

आनन्दाश्रमसंस्कृतग्रन्थावलिः ।

ग्रन्थाङ्कः

(७६)

दिगंबरानुचरविरचितार्थप्रकाशाख्यव्याख्यासमेताः

३. केनकठोपनिषदः

मूल्य-पञ्चाशत्पञ्चकाधिकरौप्येकमुद्रा (१-१००)